

Szongott Kristóf Díj 2020

Már régóta, minden évben volt és van kinek megköszönni, hogy sokszor erőn felül, szabad időből, energiából az örménységért, az erdélyi örménységért tesz nagyot, sokat, rendszeresen és jól. Az idej, elképesztő és nehéz esztendőben is elérkezett az a pillanat, hogy a Szongott Kristóf Díj átadásra kerüljön, megköszönve mindazt, amitől mindannyian többek lehetünk. Idén is, bármilyen nehéz is volt. A díjjal megköszönünk kitartást, munkát, örömet és nehézséget, barátságot és tetterkésztséget. Álljanak itt a díjazottak laudációi és a köszönet szavai.

Nuridsány Zoltánné – Mimi, a XV. ker. Örmény Önkormányzat elnöke

Budapestben született 1936-ban. Vegyész-ként dolgozott közel 50 évig az MTA Biokémiai Enzimológiai Intézetében. Édesapja felmenői Felvidékről, édesanyja Erdélyből származik. Anyai ágon örmény eredet is megtalálható a családban.

Néhai férje Nuridsány Zoltán festőművész apai ágon örmény, anyai ágon székely, 1925-ben Marosvásárhelyen született. Műteremlakásuk 1959-től a magyar, magyar-örmény, örmény művészek találkozó helye, szellemi műhelye volt. Egy gyermeke és két unokája viszi tovább az örmény származástudatot.

1998-tól a Budapest XV. kerületi- és több cikluson keresztül az Országos Ör-

mény Önkormányzatnak is képviselője. A kezdetek óta eredményesen és sikeresen dolgozik a magyar-örmény, az örmény kultúra megismertetése, bemutatása és megőrzése területén, különösen kiállítások szervezésével, emlénapok megünneplésével, valamint az örmény katolikus templom és hitélet megsegítésével. Kapcsolatokat épített ki a hazai, az erdélyi örmény közösségekkel és az őshazaiakkal egyaránt.

Eddigi 22 éves értékmentő, küldetése és sikeres munkája eredményeként a XV. kerületi Önkormányzat 2016. március 15-én a Rákospalota Pestújhely Újpalota érdemremmel tüntette ki a kerületben és az örmény közösségben végzett munkája jutalmaként „Akire büszkék lehetünk” cím-

dr. Issekutz Sarolta és Szongoth Gábor idén ilyen egyedi módon kellett átadják a díjat

zéssel. A Fővárosi Örmény Önkormányzattól 2017-ben Örmény Örökségért ANI TRDAT Emlékérmét kapott.

Zárugné Tancsin Katalin a Zuglói Örmény Önkormányzat elnöke

1944-ben született Budapesten. Röviddel a gimnáziumi érettségi után 1963-ban a Kohó- és Gépipari Minisztérium Tervező Irodájában kezdett el dolgozni, műszaki rajzolóként. A gépgyártástechnológiai diplomáját esti egyetemen, majd főiskolán szerezte meg. A KGYV-nél már, mint mérnök helyezkedett el. A megszűnőben lévő gyárból a PKS Kft.-hez került vevőszolgálati előadóként az NDK-beli kapcsolatok gazdjaként. A rendszerváltást követően nyugdíjazásáig családi vállalkozásukban dolgozott. 2004-ben mérlegképes könyvelői diplomát szerzett.

1977-ben kötött házasságot Zárug Bélával, akinek édesapja erdélyi örmény származású volt. Családjuk az 1700-as évek

végén telepedett meg Erdély déli részén. Sűrűn látogattak Csíkszeredába, Gyergyószentmiklósról a családjához.

Gyermekeik Ildikó 1978, Béla 1979 és Anna Zita 1985-ben születtek. Férje fontosnak tartotta és ápolta örmény származását, az Orlay utcai örmény katolikus templomba jártak szentmisére, gyermekeik is örmény katolikusnak lettek kereszttelve.

1994-ben a kisebbségi önkormányzati első választásán férjével együtt mindketten mandátumot szereztek a Zuglói Örmény Kisebbségi Önkormányzatban, férje elnökleve alatt. Az évek során mandátumot szereztek még a Fővárosi- és az Országos Örmény Önkormányzatban is.

Az első adandó alkalommal végigjárták Erdélyben az örmények lakta településeket. A Zuglói Örmény Önkormányzat Testvérvárosi megállapodást kötött Csíkszereda és Csíkszépvíz Polgármesteri Hivatalával. Ennek révén 1995-ben kezdték el Csíkszépvízen az örmény családok találkozóját, melyet azóta minden évben megszerveznek. Többször meghívták a testvérvárosi képviselőket a zuglói *Világosító Szent Gergely* rendezvényükre, több alkalommal szeredai, szépvízi és gyergyói gyermekeket üdültettek hazánk területén.

Férje hirtelen halála után a Zuglói Örmény Önkormányzat elnökévé választot-

ták, amely tisztséget 2011 óta látja el. Nagy szorgalommal ápolja és építi a zuglói örmény közösséget rendszeresen megrendezett rendezvényeivel, amelyek a sokszínű örmény kultúránk és hagyományaink egy-egy szeletét mutatják be prózai-, zenei kulturális műsorokkal, kiállításokkal, több kiadott könyvvel. A találkozók végén a mindig finom falatok is megemlítendőek, különösen az örmény ízek. Az erdélyi örmény katolikus egyházi búcsúk (Szamosújvár, Gyergyószentmiklós), a szépvízi rendezvénysorozatok és családi találkozók csoportos látogatását hosszú évek óta szervezi és rendezi, ahol erdélyi és anyaországi rokonok együtt vehetnek részt. Rendszeresen támogatja az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek megjelenését is, ezzel is erősítve az örmény közösség, „a nagy család” együvé tartozását itthon és Erdélyben egyaránt.

Díjátadás maszkban, szabadtéren

Kőország teremtése - mese -

Az ég alatt levő vizek nagy robajjal húzódtak egy helyre, amikor az Úristen rájuk parancsolt. Hullám hullámot kergetett, hab habot ért, úgy takarodtak el a föld színéről tengerré, óceánná válni. Nyomukban kiütköztek a hegyormok, láthatóvá lettek a völgyek, a dombok, a síkságok – de csak Ő látta őket, aki immár harmadik napja, hogy nekifogott megalkotni, berendezni ezt a világot. Megnézte távolabbról is, megnézte közelebről is, és teljességgel elégedett volt eddigi munkájával.

– Ez lesz a tenger! – mutatott a csillapuló víztömegre. A tenger megborzongott a gyönyörűségtől, hogy néven nevezték.

– Ez lesz a föld! – mutatott a csillogó, fekete földre. Úgy hívják azóta is.

Amint a hegycsúcsokra állva körültekintett, és alaposabban megvizsgálta a völgyeket, a dombokat, a rónákat is egyenként, látta, hogy meg kell tisztítani őket a sártól és iszaptól, amit a vizek vastagon maguk után hagytak. Látta azt is, hogy mindenütt kövek vannak a sárban – kisebbek, nagyobbak – ez így nem maradhat semmiképp!

Kerített hát egy hatalmas rostát, és dolgozni kezdett. Rázódott a rosta, zubogott a sár, döndültek a sziklák, zörögtek a kövek, koccantak a kavicsok. Miután mind kifolyt a ragacos feketeség, a fennmaradt sziklákat, köveket, kavicsokat széles karlendítéssel szórta ki, aztán kezdte előlről: rázódott a rosta, zubogott a sár, döndültek a sziklák, zörögtek a kövek. A Fiúra gondolt ekkor is, az Egyszülöttre. Ugyanis úgy alkototta művét a Teremtő, hogy minden a Fiúra emlékeztessen valamiképpen; a Fiúra, akit majd elküld, hogy megváltsa az embereket. De ekkor még nem élt ember a földön, sőt még növények, állatok sem, mert a teremtésnek ez csak a harmadik napja volt.

